

TOLNAI OTTÓ

WS az Adrián

nincsen só
majd lesz só

nem csak sakál aranysakál
cibetke is előfordul még olykor
errefele dalmáciában
fekszel a sópároló felett
s úgy érzed valami még nem látott szépség
vonul oda-vissza pucéran illatozva
közben cibetke jár az éj leple alatt
sóba tojt sirálytojást inni

*

miért épp a csikóhal lenne címerállatkám
ha lenne címerem
az ilyesmit nem választja az ember
különben tudod a cibetkét is imádom
örökre csikónak maradni tán azért
meg mert áthallik a csikló
valami isteni tengericsikló
nincs szebb a menyasszonyt kereső
hímek körhintaszerű násztáncánál
rezegsz akár egy ívó csikóhal mondta
tán e semmis lény
igen az is lényeges hogy semmis
tán e semmis lény tartása
csak a semmi tarthatja a mindent
a feneketlen vizek
csüggője (mérőónja)
úgy áll lenn rezzenetlen
akár a pacsirta fenn az úrban
s ahogy felmerül csöpp koronája
a végtelen azúrból a végtelen azúrba
megdöbbenve látod ez a kis örökcsikó
már eleve gyűrött aggastyánpofával
agg királyként jött a világra

*

elveszett de egyáltalán nem rémültek meg
gyakran el-elveszelődött (most is
mert hát a túlvilágon sem találni
onnan meg állandóan ide visszacsáskál)
üldögéltek a teraszon
és egyfajta barkochbát játszottak
arról hogy hol csáskálhat éppen
valaki azt bizonygatta elment
járni egy kicsit a vizen
benn van tehát a tengeren
valahol az adria közepén ténfereg
bokáig ultramarinban
mások mintha a sópárolóban látták volna
dolgozni nagy fapapucsban
söpörni a sót
lapátolni az ékfenekű csillébe a durva kristályt
igen mások is látták ő a kis sósszerelvény
masinisztája és gyakran dudál
ám amikor apáca érkezik a kolostorból
gyorsan fékez és a nővérke vászonzacskóját
kis tenyerével ő maga lapátolja tele
megint valaki más meg egy durván görcsös
olajfát ölelgetni látta
mert akiből ennyi simán fénylő olaj tellett
azt kellett hogy valami abszolút görcs
valami borzalmas belső vitézkötés sajtolja
és tényleg ahogy előkerült kis csigákat csörgetve
bokája kék volt s nem azért mert összeverte
akárha elfelejtett volna cipőt húzni
és ultramarin zokniban ment volna
sima fehér márványokon sétálni a piazzán
tenyerét só marta sebesre
kis testét maga a fába bújt próteusz karmolászta még sebesebbre

(zsebrák)

Géczi Jánosnak a gránátos költőnek

ws alacsony márványpultra helyezett gránátalmát kerülget
somfordál tekereg a gránátalma körül
mit a dalmátok nár-nak mondanak akárha franciául
jöllehet a franciák is a militáns változattal labdázna
mint különben a legtöbb náció a mediterráneumban
a kofa maszatos kis tolvajnak véli ws-t
jelez a szomszéd hentesnek s az már feni is kését
hogy a maszatos kis tolvajnak elvágja útját
ws gránátalmát kerülget a márványon
ha érinteni merné a gyümölcs forró bőrét

mutatóujjával illetni össz pénzét a kofa ölébe szórná
 különben sincs kedve visszamenni pestre
 ám nem meri fél felfeslik s bezuhan
 fejest zuhan a tömérdek rubinszivecske közé
 igen felfeslik attól retteg
 és nem attól hogy explodál mert ha explodál
 a hentes szépen felaggatja cafatait a kampókra
 felfeslik és belát attól retteg ws a maszatos kis tolvaj
 hiszen egyetlen nyavalyás szív is mily magasságokba képes dobni
 mily dobolást képes hallatni hulltunkban
 vörös varangyként ugrik ki torkunkon
 véres tócsákat hagyva csattog össze-vissza
 igen egyetlen nyavalyás szív is
 hát akkor mit tenne ez az emberbőrzacskóba zsúfolt
 tömérdek ketyegő savanyú drágakő istenkém mit
 ws gránátalmát kerülget a márványon
 ám végül is hogy a hentes visszamehessen
 hosszában kettécsapni a már tőkére készített birkafejet
 egy gyöngyházba fogott zsebben hordható
 (zsebsakk zsebszótár zsebtükör hátulján katonaképpel)
 még sós ágyékcskát mely tényleg akár egykori ágyacskánk
 a szomszéd kofától egy kagylót vásárol
 s mintha mi sem történt volna máris boldogan siet a többiek után
 meg van győződve jó bótot csinált jó bótot
 lesz min kuncognia hisz a buta pestiek
 azt hiszik majd hogy ws a kék adrián rákapott a zsebhokira
 szóval ws felettébb hálás a punica granatum-nak a csillogó zsebpunciért
 noha azon nyomban az angst is jelentkezik hisz ha a vén kujonok
 a jékely zsoli meg a kormos pisti leleplezik
 azon nyomban zsebráknak kezdik becézni boldog beavatottként
 igen ez a dologban a pláne hogy boldog beavatottként

TORNAI JÓZSEF

Csillag-bozontú és Sziszüphosz-arcú

Nyargaló-nyerítő csikókoromban
 esztelenül fontos volt számomra,
 hogy megszülettem s pontosan az vagyok,
 aki vagyok. Huszonhárom éves csődörkoromban
 megvilágosodás ért: beláttam, hogy születésem —
 vagy olyan-amilyen férfi-létem éppen
 annyira nem fontos, mint a naprendszer
 vagy az egész vak és süket, hideg és céltalan
 világmindenség isteneivel, istennőivel,